CZU: 330.15:657.3:339.378 https://doi.org/10.59295/dnwe2025.52

SUSTAINABILITY ANALYSIS IN FASHION RETAIL: ACCOUNTING MODELS AND INTEGRATED INDICATORS FOR PERFORMANCE EVALUATION

Silvia ZAHARCO
Moldova State University, 60 Alexe Mateevici, Chisinau, Republic of Moldova
silvia.zaharco@usm.md
ORCID iD: 0000-0003-0988-9152

Valeriu SULA
Moldova State University, 60 Alexe Mateevici, Chisinau, Republic of Moldova
valeriu.sula@usm.md
ORCID iD: 0009-0000-6293-5061

Purpose of the article: *This article examines the transition toward a green and digital economy and its impact on how fashion retail companies report performance. It aims to propose an integrated sustainable accounting model that goes beyond traditional financial accounting by incorporating ESG (Environmental, Social, Governance) indicators correlated with managerial decisions.*

Methodology*: The study employs a comparative analysis of sustainability reporting practices among three international fashion retailers – Inditex, H&M Group, and Zalando. It reviews their approaches to integrating ESG factors within financial reporting and assesses the benefits and challenges associated with these practices.*

Conclusions: *The integration of sustainable accounting and ESG reporting enhances transparency, reduces reputational risks, and supports competitive advantage in the fashion retail sector. Implementing such models facilitates informed managerial decisions and promotes long-term sustainability. The proposed framework offers a practical tool for fashion retailers in emerging markets, such as the Republic of Moldova, to measure and audit their environmental and social performance effectively.*

Originality: *This study provides a novel framework that links ESG indicators directly with managerial decision-making in fashion retail accounting. It enriches the literature by focusing on the sustainable reporting practices of leading international retailers and offers practical insights for implementing similar models in emerging markets. The article further proposes a practical framework tailored for fashion retail companies in the Republic of Moldova, including measurable and auditable sustainability indicators.*

Keywords: *Sustainable accounting; ESG, fashion retail;corporate social responsibility; competitive advantage.*
JEL Classifications: M41, Q56, L81

INTRODUCERE

Domeniul producției și comerțului cu articole vestimentare, parte integrantă a sectorului textil, reprezintă unul dintre cele mai poluante sectoare industriale, fiind responsabil pentru aproximativ 8–10% din emisiile globale de CO_2 și pentru un consum semnificativ de apă și substanțe chimice. Este, de asemenea, al patrulea sector cu cel mai mare impact asupra mediului, după alimente, locuințe și transport (Guminski, 2022). Totodată, industria dispune de un potențial semnificativ de a economisi resursele, de a reduce deșeurile și poluarea. Această viziune de transformare, împreună cu acțiunile specifice necesare pentru realizarea ei, este reflectată în Strategia Uniunii Europene pentru Textile Durabile și Circulare, care evidențiază importanța implicării tuturor părților interesate – producătorii și distribuitorii, precum și consumatorii (EU Commission, 2022).

În Uniunea Europeană, orientarea politicilor publice se îndreaptă tot mai clar către adoptarea modelului economiei circulare, iar industria textilelor este tratat ca un domeniu prioritar. Strategia europeană pentru textile durabile și circulare propune un set de acțiuni care urmăresc toate etapele ale ciclului de viață al produselor textile – de la proiectare, producție, consum, până la colectare și reciclare. În acest context, regulamentul Ecodesign pentru Produse Durabile (ESPR) stabilește cerințe minime de durabilitate, reparabilitate, conținut reciclat, reciclabilitate și transparență. Mai mult, ESPR introduce formal obligativitatea unui Pașaport Digital al Produsului (Digital Product Passport,

DPP), care va conține informații detaliate despre compoziție, durabilitate, lanțul de aprovizionare și ciclul de viață (European Parliament, 2024).

Reglementările ESPR mai includ și interdicția distrugerii articolelor nesoldate (deadstock): marfa nevândută nu poate fi pur și simplu distrusă, iar companiile mari trebuie să raporteze anual cantitatea și motivele distrugerii. De asemenea, responsabilitatea extinsă a producătorului (EPR) este promovată pentru textile: producătorii vor trebui să suporte costurile colectării, sortării și reciclării produselor textile. Pe lângă aspectele de mediu, directive precum Corporate Sustainability Due Diligence Directive (CSDDD) cer companiilor să analizeze riscurile sociale și de mediu din lanțurile de aprovizionare și să adopte măsuri de remediere (EU Commission, 2024).

Aceste reglementări transformă sistemul contabil și de raportare al producătorilor și distribuitorilor de articole vestimentare. Astfel, nu mai este suficient să fie evaluate doar vânzările, costurile și profitul, dar trebuie integrată și sustenabilitatea în modelele contabile și sistemele de raportare.

În contextul Republicii Moldova, deși obligațiile legale privind raportarea sustenabilității nu sunt încă implementate pe scară largă, agenții economici resimt presiuni externe din partea partenerilor comerciali și a grupurilor multinaționale, care impun cerințe aliniate standardelor europene. Tot mai multe întreprinderi locale din domeniul distribuției și comerțului cu amănuntul de articole vestimentare inițiază procese de adaptare sustenabilă, adoptând practici de reducere a deșeurilor, optimizare a lanțului de aprovizionare și creștere a eficienței resurselor utilizate (Dininima, 2024; Gheorghița & Ciloci, 2023).

Scopul prezentei lucrări este de a realiza o matrice care integrează aspectele contabile în standardele ESRS, constituind componenta practică a unui model integrat de contabilitate sustenabilă, adaptabil specificului sectorului comerțului cu amănuntul de articole vestimentare din Republica Moldova. Modelul propus urmărește să alinieze obiectivele economice cu principiile sustenabilității, oferind un instrument operațional pentru măsurarea și raportarea performanței sustenabile.

MATERIALE ȘI METODE

Prezentul studiu utilizează o abordare exploratorie calitativă, cu scopul de a analiza modul în care producătorii și distribuitorii de articole vestimentare aliniază strategiile de mediu cu obiectivele de sustenabilitate. Cercetarea se bazează pe informații publice, disponibile în rapoartele de sustenabilitate și în declarațiile corporative publicate pe site-urile oficiale ale companiilor, precum și pe literatura de specialitate și materiale legate de directivele Uniunii Europene.

Metodologia combină analiza comparativă a practicilor internaționale cu evaluarea aplicabilității acestora în contextul Republicii Moldova, prin examinarea impactului asupra mediului și a riscurilor ESG care pot influența performanța financiară.

REZULTATE ȘI DISCUȚII

Creșterea volumului de deșeuri textile la nivel global reprezintă o problemă majoră, atât din perspectiva mediului, cât și din perspectiva resurselor economice. Potrivit raportului Boston Consulting Group (BCG), cantitatea deșeurilor textile la nivel mondial a atins aproximativ 121 milioane tone în 2024, iar previziunile indică o continuare a acestei creșteri, estimându-se că până în 2035 cantitatea de deșeuri va ajunge la circa 180 milioane tone, ceea ce corespunde unei rate medii anuale de creștere de aproximativ 4% (Sajdeh et al., 2025).

Această evoluție este strâns legată de creșterea producției globale de fibre textile. În anul 2000, producția de fibre era de circa 58 milioane tone, ajungând la aproximativ 132 milioane tone în 2024, reflectând o dublare a volumului în două decenii (Textile Exchange, 2025). Totodată, durata medie de utilizare a articolelor vestimentare a scăzut semnificativ, contribuind la accelerarea generării de deșeuri.

Majoritatea deșeurilor textile nu sunt gestionate din punct de vedere sustenabil. Aproximativ 80% din hainele aruncate ajung la gropi de gunoi sau sunt incinerate, doar 12% fiind reutilizate, iar mai puțin de 1% fiind reciclate pentru producerea fibrelor textile noi. Această situație indică o

pierdere semnificativă de resurse și o rată foarte scăzută de reciclare, deși reciclarea și gestionarea deșeurilor textile s-a majorat până la 8,4–9,3 miliarde USD în 2025 (GlobeNewswire, 2025; The Business Research Company, 2025).

Factorii principali care contribuie la această dinamică sunt fenomenul „fast fashion", caracterizat prin consum ridicat și utilizare scurtă a produselor (European Parliament, 2020), precum și lipsa unor politici uniforme de responsabilitate extinsă a producătorilor. În același timp, progresele tehnologice, precum dezvoltarea sistemelor automatizate de sortare și reciclare, oferă oportunități pentru îmbunătățirea eficienței procesului de reciclare a articolelor vestimentare și reducerea impactului asupra mediului (Spyridis et al., 2024).

În Republica Moldova, impactul de mediu al sectorului textil nu este încă evaluat în mod sistematic, iar cadrul legislativ nu stabilește obligații clare privind gestionarea deșeurilor generate de produsele textile importate. În ultimul deceniu, țara noastră a devenit o piață atractivă pentru exportul de textile uzate, în special din statele Uniunii Europene. În perioada 2020-2024 au fost importate aproximativ 19 mii tone de articole vestimentare uzate, importuri permise prin Hotărârea Guvernului nr. 427/2001. Însă, o parte semnificativă a acestora nu poate fi reutilizată, ajungând în depozitele de deșeuri. Deși Strategia de Dezvoltare Economică 2030 poziționează industria textilă drept un sector cu potențial ridicat, importurile masive de articole vestimentare uzate afectează competitivitatea producătorilor locali, contribuind la diminuări semnificative ale producției textile (E-Circular, 2025).

Pentru a răspunde cerințelor de sustenabilitate, distribuitorii de articole vestimentare pot integra în sistemele contabile instrumente care reflectă performanța de mediu, socială și de guvernanță (ESG). Astfel de modele permit nu doar conformarea la reglementările în vigoare, ci oferă și un cadru transparent de raportare pentru părțile interesate.

Una dintre modalități este raportarea integrată (Integrated Reporting <IR>), care combină datele financiare și non-financiare într-un raport coerent și comprehensiv. În cadrul raportării integrate, nu sunt evaluate doar resursele financiare, ci și capitalul natural (resurse, emisii) și cel social (condițiile de muncă, respectarea drepturilor omului). Acest tip de raportare oferă o imagine clară asupra modului în care practicile sustenabile influențează valoarea pe termen lung (IFRS, 2021).

Aplicarea principiilor raportării integrate este deosebit de relevantă în contextul gestionării articolele vestimentare uzate, unde cerințele de raportare sunt în prezent limitate și neuniforme. În prezent, astfel de articole sunt raportate doar dacă sunt recunoscute legal ca deșeuri; în caz contrar, nu există cerințe de raportare. Pentru articolele vestimentare clasificate ca deșeuri, raportarea include modul de generare și tratamentele aplicate, precum reciclarea sau valorificarea energetică, în timp ce colectarea și pregătirea pentru reutilizare rămân voluntare. Standardizarea și obligativitatea raportării ar permite identificarea zonelor cu potențial de îmbunătățire, precum și stabilirea, monitorizarea și evaluarea obiectivelor referitoare la colectarea separată, reutilizarea și reciclarea articolelor vestimentare (European Environment Agency, 2024).

O altă metodă este contabilitatea costurilor de mediu (Green Cost Accounting), care presupune includerea costurilor de mediu direct în costul produsului. Costurile de mediu includ cheltuielile privind colectarea și reciclarea, dezmembrarea componentelor textile, eliminarea substanțelor periculoase și alte operațiuni necesare gestionării ecologice a deșeurilor textile. Prin alocarea costurilor de mediu, fiecărui articol vestimentar i se atribuie „povara ecologică" reală, ceea ce permite o evaluare mai precisă a costurilor și a performanței sustenabile a produsului (Imarticus, 2024).

Raportarea bazată pe indicatori ESG și KPI sustenabili reprezintă un alt instrument, care presupune stabilirea și monitorizarea unor indicatori specifici de mediu și sociali. Astfel, producătorii și distribuitorii de articole vestimentare pot cuantifica impactul activității lor și pot urmări progresul în atingerea obiectivelor de sustenabilitate (Hannak et al., 2025).

Sistemul de KPI se bazează pe o combinație de indicatori cantitativi și calitativi, care permit evaluarea atât numerică, cât și calitativă a performanței (Zaharco & Cojocaru, 2023). Indicatorii cantitativi se împart, la rândul lor, în financiari și non-financiari, și sunt măsurabili (de exemplu, procentul de conținut reciclat în produsele fabricate, rata de returnare și reutilizare a articolelor

vestimentare, emisiile de CO_2 pe unitate de produs, consumul de apă și energie pe unitate de produs, cantitatea de deșeuri generate pe unitate de producție etc.). Indicatorii calitativi sunt descriptivi și greu de măsurat numeric (gradul de conformitate cu standardele de mediu, calitatea procedurilor de gestionare a lanțului de aprovizionare, riscurile non-financiare legate de practicile nesustenabile etc.).

Totodată, contabilitatea capitalului natural (Natural Capital Accounting) reprezintă un instrument de estimare și reflectare în contabilitate a impactului asupra resurselor naturale. Aceasta include consumul de apă, utilizarea fibrelor textile, emisiile de CO_2, poluarea cu microplastice și alte efecte ecologice. Prin cuantificarea acestor factori, întreprinderile pot integra costurile și beneficiile ecologice în deciziile strategice și în raportarea financiară (EU Commission, 2025).

Integrarea contabilității tradiționale cu indicatorii de sustenabilitate permite distribuitorilor de articole vestimentare să alinieze performanța economică cu responsabilitatea socială și ecologică. Pe de altă parte, există și provocări semnificative, printre care se evidențiază colectarea și verificarea datelor privind impactul de mediu și social (figura 1).

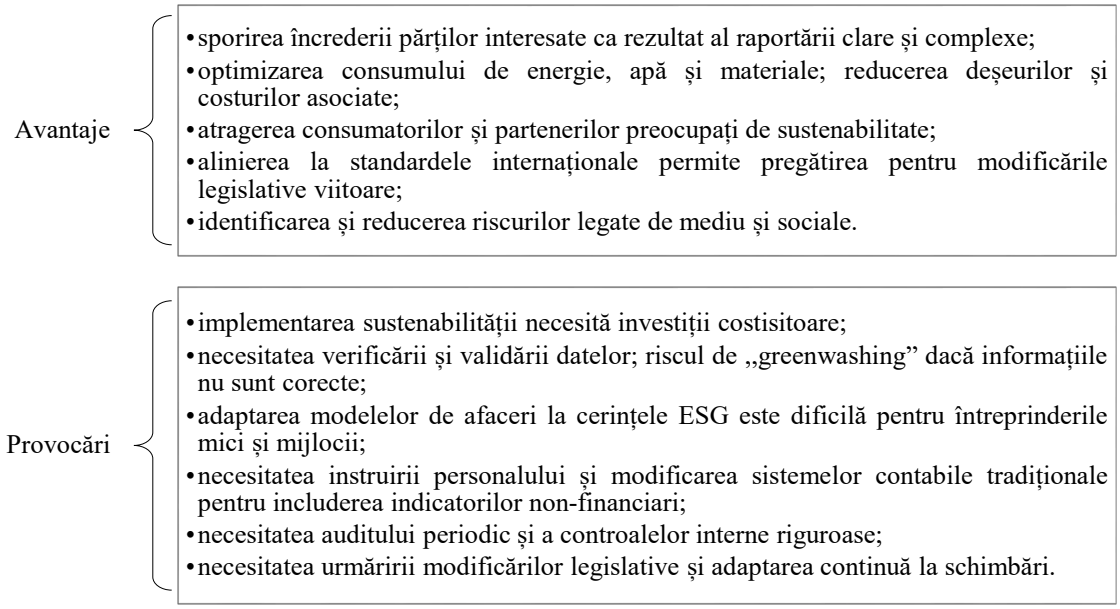

Figura 1. Avantaje și provocări ale implementării contabilității sustenabile în sectorul distribuției articolelor vestimentare.

Sursa: *adaptată de autori din Tian et al. (2025).*

Contabilitatea tradițională se concentrează preponderent asupra monitorizării profitului, a costurilor și a fluxurilor financiare, oferind o imagine restrânsă asupra performanței organizaționale. Contabilitatea sustenabilă, însă, extinde această perspectivă prin includerea externalităților, cum ar fi costurile de mediu, beneficiile sociale și aspectele de guvernanță corporativă. În acest context, adoptarea modelelor de sustenabilitate devine indispensabilă.

Analiza comparativă a unor companii internaționale, precum Inditex, H&M Group și Zalando, evidențiază bunele practici privind integrarea criteriilor ESG în procesele contabile și de management. Astfel, Inditex și-a stabilit obiectivul de a utiliza, până în 2030, exclusiv materiale reciclate, integrând aceste obiective în contabilitatea internă și publicând rapoarte anuale detaliate pentru a spori transparența și reputația corporativă (Inditex, 2024). În același timp, H&M Group prioritizează trasabilitatea lanțului de aprovizionare și eliminarea progresivă a utilizării cărbunelui, realizând audituri independente și monitorizând consumul de energie regenerabilă, ceea ce contribuie la reducerea impactului ecologic și la consolidarea loialității clienților (H&M Group, 2025). Compania internațională Zalando, în urma unor dificultăți inițiale legate de comunicarea afirmațiilor ecologice („green claims”), a instituit controale interne ESG stricte și a ajustat raportarea astfel încât

să includă numai date verificabile, precum procentul de materiale reciclate, ceea ce a condus la creșterea credibilității și încrederii părților interesate (Zalando, 2024).

Tabelul 1. Integrarea contabilității în raportarea și monitorizarea obiectivelor de sustenabilitate

Obiective / Acțiuni	Elemente contabile
ESRS E1 – Schimbări climatice	
Reducerea emisiilor GES; optimizarea logisticii și a materialelor	Evidențierea costurilor privind eficientizarea energetică; amortizarea investițiilor în echipamente cu emisii reduse; conturi de cheltuieli pentru optimizările logistice; posibilitatea recunoașterii certificatelor de carbon ca active sau cheltuieli.
Țintă de neutralitate climatică 2040; reducerea cu 50% până în 2030	Bugetarea multianuală; recunoașterea investițiilor în tehnologiile verzi; ajustări ale provizioanelor pentru riscuri climatice (de exemplu, inundații).
Scăderea intensității emisiilor până în 2023	Calculul indicatorilor de performanță (de exemplu, costuri la o tonă CO_2); raportarea în contabilitatea managerială; evaluarea impactului asupra costului produselor și marjei de profit.
ESRS E2 – Poluare	
Reducerea poluanților atmosferici; eliminarea substanțelor periculoase	Înregistrarea costurilor de filtrare, înlocuire a substanțelor toxice; formarea provizioanelor pentru decontaminare; capitalizarea unor echipamente de antipoluare.
Îmbunătățirea tratării apelor uzate; creșterea reciclării în producție și logistică	Înregistrarea investițiilor în stațiile de epurare; amortizarea instalațiilor; reducerea costurilor operaționale prin creșterea reciclării (contabilitatea de gestiune).
Reducerea poluării prin optimizarea proceselor	Înregistrarea cheltuielilor operaționale aferente proceselor optimizate; monitorizarea costurilor de conformare; înregistrarea ca venituri a recuperărilor (granturi, subvenții).
ESRS E3 – Apă și resurse marine	
Programe de economisire a apei; extinderea monitorizării amprentei de apă	Investiții în senzori și sisteme de monitorizare (active imobilizate), cheltuieli privind analiza consumului de apă; evaluarea impactului asupra costurilor de producție.
Reducerea poluării apei; modernizarea sistemelor de tratare în lanțul de aprovizionare	Investiții în modernizare și echipamente – capitalizate; cheltuieli privind auditul furnizorilor; provizioane pentru incidente de poluare.
Promovarea utilizării eficiente a apei	Calculul costurilor directe ale consumului de apă; integrarea economiilor în costurile standard; monitorizarea KPIs „Costuri la 1m³ apă”.
ESRS E4 – Biodiversitate și ecosisteme	
Evaluarea biodiversității și reîmpădurirea	Înregistrarea cheltuielilor privind evaluările de mediu; recunoașterea costurilor CSR; posibilă capitalizare a proiectelor dacă acestea generează beneficii economice viitoare (de exemplu, compensarea obligatorie).
Promovarea materialelor sustenabile	Ajustări ale costurilor materiilor prime; înregistrarea diferențelor de preț a articolelor sustenabile; înregistrarea contribuțiilor financiare la diverse organizații ca cheltuieli.
Fără impact semnificativ asupra ariilor protejate	Formarea provizioanelor pentru daunele ecologice; înregistrarea riscurilor climatice în notele la situațiile financiare.
ESRS E5 – Resurse și economie circulară	
Creșterea utilizării materialelor reciclate și sustenabile	Evidențierea diferențelor de cost între materiale reciclate și cele noi; contabilitatea stocurilor; evaluarea impactului asupra marjelor de profit; amortizarea tehnologiilor de reciclare.
Implementarea designului circular și reducerea deșeurilor	Reducerea costurilor privind eliminarea deșeurilor; contabilizarea materialelor reutilizabile; capitalizarea proiectelor de redesign.
Optimizarea lanțului valoric și extinderea circularității textilelor	Ajustarea costurilor de achiziție; contabilizarea retururilor (reutilizărilor); recunoașterea veniturilor din valorificarea deșeurilor.

Sursa: *daptată de autori din Arimany et al. (2025).*

Această analiză demonstrează că integrarea indicatorilor ESG în contabilitate și raportare transcende simpla conformitate legislativă, constituind un instrument strategic pentru optimizarea performanței ecologice și sociale, creșterea transparenței organizaționale, consolidarea reputației și

sporirea încrederii investitorilor și consumatorilor. Pentru distribuitorii de articole vestimentare din Republica Moldova, care nu sunt încă obligați legal să raporteze conform ESRS, aceste exemple oferă un model relevant de implementare a principiilor ESG. Într-un context în care presiunile externe, venind din partea brandurilor internaționale și a consumatorilor tot mai atenți la impactul asupra mediului, devin tot mai pregnante, adoptarea graduală a practicilor sustenabile reprezintă o necesitate strategică, facilitând alinierea la standardele internaționale și consolidarea competitivității pe piață.

CONCLUZII

Contabilitatea sustenabilă în comerțul cu amănuntul de articole vestimentare depășește rolul tradițional de monitorizare a profitului și a costurilor financiare, integrând aspectele de mediu, sociale și de guvernanță corporativă, ceea ce permite evaluarea mai completă a performanței întreprinderilor. În acest context, distribuitorii din Republica Moldova ar putea începe prin includerea treptată a acestor aspecte în rapoartele contabile existente, pentru a evalua impactul sustenabilității asupra profitabilității.

Integrarea indicatorilor ESG permite măsurarea performanței sustenabile și facilitează deciziile manageriale orientate spre reducerea impactului de mediu și îmbunătățirea eficienței operaționale. Un pas practic pentru distribuitorii de articole vestimentare din Republica Moldova îl reprezintă adoptarea unui set minim de indicatori, precum emisiile de CO_2 pe unitate de produs, rata retururilor sau ponderea materialelor reciclate, și integrarea lor în sistemul contabil, asigurând astfel colectarea și analiza datelor în timp real.

Modelele contabile sustenabile nu sunt doar instrumente de conformitate legislativă, ci și mecanisme strategice de optimizare a performanței economice. Alinierea la cerințele UE privind sustenabilitatea, prin dezvoltarea unei strategii ESG integrate, poate transforma cerințele legale în avantaje competitive și oportunități de dezvoltare.

REFERINȚE

1. Arimany, S. N., Arribas-Ibar, M., & Erdoğan, G. (2025). Fast fashion sector: Business models, supply chains, and European sustainability standards. *Systems, 13*(6), 405. https://doi.org/10.3390/systems13060405
2. Climate Q. (2022, August). *Fast fashion contributes 8–10 per cent of global carbon emissions*. https://www.climateq.co.uk/resources/fast-fashion-contributes-8-10-per-cent-of-global-carbon-emissions/
3. Dininima. (2024). *Sustainability in fashion: Republic of Moldova case*. https://dininima.md/en/other/sustainability-fashion-moldova
4. E-Circular. (2025). *Spre zero deșeuri în modă și textile: Susținem prin strategii, dar descurajăm prin acțiuni*. https://e-circular.org/ru/economie-circulara/spre-zero-deseuri-in-moda-si-textile-sustinem-prin-strategii-dar-descurajam-prin-actiuni/
5. European Commission. (2022). *EU strategy for sustainable and circular textiles*. https://environment.ec.europa.eu/publications/textiles-strategy_en
6. European Commission. (2024). *Corporate sustainability due diligence*. https://commission.europa.eu/business-economy-euro/doing-business-eu/sustainability-due-diligence-responsible-business/corporate-sustainability-due-diligence_en
7. European Commission. (2025). *Natural capital accounting*. https://environment.ec.europa.eu/topics/nature-and-biodiversity/natural-capital-accounting_en
8. European Environment Agency. (2024). *Management of used and waste textiles in Europe's circular economy*. https://www.eea.europa.eu/en/analysis/publications/management-of-used-and-waste-textiles-in-europes-circular-economy
9. European Parliament. (2020). *Fast fashion: EU laws for sustainable textile consumption*. https://www.europarl.europa.eu/topics/en/article/20201208STO93327/fast-fashion-eu-laws-for-sustainable-textile-consumption
10. European Parliament. (2024). Regulation (EU) 2024/1781 establishing a framework for the setting of ecodesign requirements for sustainable products. *Official Journal of the European Union*. https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32024R1781

11. Gheorghița, M., & Ciloci, R. (2023). The initiatives to implement the circular economy in the garment industry (Republic of Moldova case). *Journal of Social Sciences, 5*(2), 143–154. https://doi.org/10.52326/jss.utm.2022.5(2).13
12. GlobeNewswire. (2025). *Textile recycling market*. AnalystView Market Insights. https://www.globenewswire.com/en/search/organization/AnalystView%2520Market%2520Insights
13. H&M Group. (2025). *Sustainability progress report 2024*. https://hmgroup.com/wp-content/uploads/2025/03/HM-Group-Sustainability-progress-report-2024.pdf
14. Hannak, J., Munnolimath, A., Ulutas, I. F., & Strasse, J. (2025). *Textile toolkit: Driving circular economy and resource efficiency*. EU India Resource Efficiency and Circular Economy Initiative (EU I RECEI), GIZ. https://eu-rei.com/wp-content/uploads/2025/02/Textile%20Toolkit_English_HR.pdf
15. IFRS Foundation. (2021). *Integrated reporting framework*. https://www.ifrs.org/issued-standards/integrated-reporting/framework/
16. Imarticus Learning. (2024). *Green accounting for modern businesses: The principles of green accounting and environmental impact of activities*. https://imarticus.org/blog/green-accounting/
17. Inditex. (2024). *Sustainability report 2024*. https://www.inditex.com/itxcomweb/es/en/sustainability#reporting
18. Sajdeh, R., Martinez-Pardo, C., Meyer zum Felde, A., Lange, T., Tieri, E., & Evans, E. (2025). *Spinning textile waste into value*. Boston Consulting Group. https://www.bcg.com/publications/2025/spinning-textile-waste-into-value
19. Spyridis, Y., Argyriou, V., Sarigiannidis, A., Radoglou, P., & Sarigiannidis, P. (2024). *Autonomous AI-enabled industrial sorting pipeline for advanced textile recycling*. arXiv. https://arxiv.org/abs/2405.10696
20. Textile Exchange. (2025). *Materials market report 2025*. https://textileexchange.org/knowledge-center/reports/materials-market-report-2025/
21. The Business Research Company. (2025). *Textile waste management global market report*. https://www.thebusinessresearchcompany.com/report/textile-waste-management-global-market-report
22. Tian, B., Song, R., Qu, H., & Li, H. (2025). Sustainable development in the textile and apparel industry: ESG performance, digital transformation, and corporate value. *Textile & Leather Review, 8*, 349–376. https://doi.org/10.31881/TLR.2025.007
23. Zaharco, S., & Cojocaru, M. (2023). Contribuții la dezvoltarea instrumentarului analitic al raportării de sustenabilitate. *Akademos, 4*(71), 83–90. https://doi.org/10.52673/18570461.23.4-71.09
24. Zalando. (2024). *CSRD digest 2024*. https://corporate.zalando.com/en/people-planet/sustainability/sustainability-reports/csrd-digest-2024